

Přijď království
tvé.

2. postní neděle

Přijď království tvé

Předložil jim další podobenství: „Nebeské království je jako hořčičné zrno, které člověk vzal a zasal na svém poli. Je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní zahradní rostliny a stane se z něho keř, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“ (Mt 13,31-33)

V této „povaze“ Božího království se odráží příběh Ježíšova života. I On byl pro své současníky skromným znamením a pro úřední dějepisce téměř neznámou událostí. Sám sebe definoval jako „pšeničné zrno“, které v zemi odumře, ale jedině tak může přinést „hojný užitek“ (srov. Jan 12,24). Symbol zrna je výmluvný. Jistého dne ho rolník zaseje (úkonem, který se podobá pohřbu), a potom „ať spí nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste, a on ani neví jak“ (srov. Mk 4,27). Klíčící semeno je více dílem Boha než člověka, který je zasal. (srov. Mk 4,27). Bůh nás vždycky předchází, Bůh nás vždycky překvapuje. Díky Němu následuje po noci Velkého pátku jítro Zmrtvýchvstání, schopné osvitit nadějí celý svět. „Přijď království tvé!“ Rozséváme toto slovo mezi své hříchy a svá selhání. Rozdáváme je lidem, kteří jsou sklíčení a zrceni životem; těm, kdo zakusili více nenávisti než lásky; těm, kteří prožívali zbytečné dny, aniž věděli proč. Dávejme ho těm, kdo bojovali za spravedlnost, všem mučedníkům dějin i těm, kdo došli k závěru, že bojovali pro nic a že v tomto světě vždycky vládne zlo. Pak uslyšíme odpověď modlitby Otčenáš. Bude nesčíslněkrát opakovat slova naděje, jimiž Duch zapečetil celé Písmo svaté: „Ano, přijdu brzy!“ – to je Pánova odpověď. „Přijdu brzy.“ (Papež František)

Bůh nehledí ani tak na vnější stránku našich činů, jako spíše na míru lásky a čistotu úmyslů, s nimiž je konáme. Drobné skutky konané pro Boží potěšení nejsou tak náchylné k marnivosti jako jiné, zářivější činy, které často vyšumí do ztracena. Chceme-li se Bohu líbit ve všech činnostech, musíme si zvyknout líbit se mu i v těch nejmenších. (Sv. Vincenc z Pauly)

Modlitební koutek

Ať přijde Tvé království. Toto je, Otče, Tvé království: mé tělo a má duše. V tomto království chceš vládnout. Vracím Ti jej. Otče, dávám Ti jej, ať je Tvé, protože v něm vládneš Ty.

Ve skutečnosti je Tvoje; nedovol mi, abych si jej přivlastnil, nedovol mi, abych jej odevzdal ďáblu, světu nebo tělu, což jsou velmi krutí tyrani, ale Tobě, který jsi pravý Pán. Proto, Otče, ať přijde Tvé království. Vládni od nynějška v mé duši: v mé paměti, aby na Tebe stále vzpomínala, v mé inteligenci, aby stále uvažovala o Tvé nekonečné dobrotě a Tvé velikosti, v mé vůli, aby Tě ustavičně milovala, chválila a žehnala Ti. Vládni, Otče, v mém těle a ve všech jeho smyslech, aby bylo zcela oddáno Tvé svaté službě a abych byl královstvím, kde Tvůj Majestát pokojně vládne na věky věků.

(Sv. František Saleský)

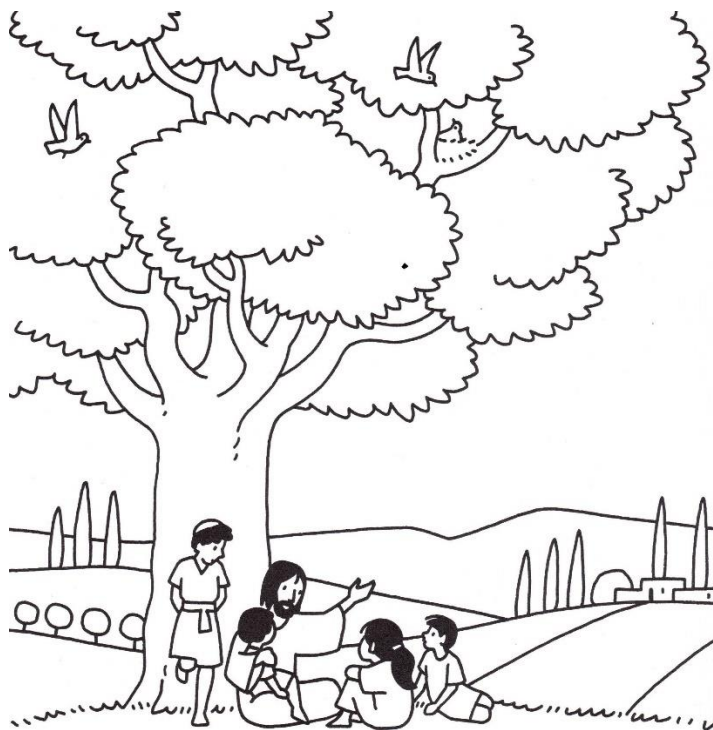
Žalm 71(72)

Úkol dne – Nechat Boha vládnout v našem životě

Touto druhou prosbou žádáme Boha, aby rozšířil své království na celou zemi, a vyjadřujeme naději, že ho uvidíme definitivně a plně vládnout v nebi. Vyjadřujeme také svou touhu **nechat Ho v nás vládnout již dnes**.

Když Ježíš začal hlásat příchod Božího království, tak nejen mluvil, ale také jednal. Mluvil s těmi, kteří byli vyloučeni (jako Samaritánka nebo Zacheus...), kteří byli smutní (měli nemocné dítě, mrtvého syna...), kteří byli chudí nebo nemocní... Naslouchal jim, miloval je, díval se na ně. Dával jídlo hladovým, uzdravoval nemocné. **Abyste mohli Boží království růst v nás a kolem nás, je třeba následovat Ježíše a každý den dělat malé a konkrétní skutky.** Pomoci ať již konkrétně anebo úsměvem bezdomovci, zavolat nemocnému příteli, zastavit se a naslouchat svému dítěti při jeho cestě ze školy, jít spát o něco dříve, abychom mohli být více trpěliví druhého dne, připravit oblíbené jídlo pro konkrétního člena rodiny... Něco malého. Tak malého jako ono pověstné hořčičné semínko, které v rukou našeho Stvořitele může vyrůst a proměnit život náš i těch, které milujeme.

Je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní zahradní rostliny a stane se z něho keř, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.

Loudalčin vtip

Do vlaku nastoupí jedna žena a v kupé si sedne naproti bratru Saviovi, dominikánskému knězi. Ta milá paní si chce viditelně povídat, a tak začne na bratra Savia okamžitě mluvit. Mluví o sobě, o své kočce, až postupně skončí i u své sousedky. U té, jak říká, nicky, poběhlíce... Bratr Savio ji okamžitě přeruší: „Jistě máte pravdu. Pomodleme se tedy za vaši sousedku jeden růženec.“ Žena se zarazila, ale nakonec souhlasila... Jen se domodlili růženec, začala opět okamžitě mluvit. Tentokrát nenechala nit suchou na své tchyni, té mrzuté, zlé, nenávislné... Bratr Savio ji nechal chvíli plivat jed a pak jen poznamenal: „A jeden růženec i za ni!“ Po této zkušenosti se chudák paní odmlčela se strachem v očích, že se bude muset modlit třetí růženec... A syn svatého Dominika se tak s potěšením a hlubokým zadostiučiněním mohl znovu pokojně ponořit do čtvrtého dílu Harryho Pottera... Samozřejmě v jeho latinském překladu!

Modlitební koutek

Pane, nezapomeň mě občas vyrušovat. Požádej mě, abych se postaral o své přátele a rodinu. S tvou pomocí si chci ve svých dnech udělat místo pro ostatní. Mé srdce, které se tím rozšíří, se pak naplní radostí. Tou radostí je tvá krásná přítomnost v mém životě. Pomoz mi sdílet tuto radost s mými blízkými a podporovat je s úsměvem. Amen

Abych v sobě pěstoval Boží království, rozhodl jsem se, že se budu denně snažit milovat lidi kolem sebe (podělím se o svačinu, zastavím hádku, pomohu s úklidem, usměji se na bezdomovce, zavolám osamělému člověku...) Pokaždé, když to udělám, tak si na obrázku vybarvím jednoho ptáčka.

